

ZONDAG 5 SEPTEMBER.

De prijs der Courant, als geregeld vijfmaal wecks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het Ontwerp van wet betrekkelijk de zaken der Maatschappij van Weldadigheid.

Het de begrotingen, het Ontwerp van wet tot vervroegden overgang van de uitgestelde in werkelijke schuld, het Ontwerp van wet op de burgerlijke pensioenen, en eene menigte andere wetsontwerpen, is nu ook aan de Kamer voorgelegd een Ontwerp van wet betrekkelijk de zaken der Maatschappij van Weldadigheid.

Weerhield ons de schaamte voor het vaderland niet, wij zouden de bijgevoegde Memorie van toelichting, letterlijk vertaald, in een Engelsch, Fransch of Duitsch dagblad doen plaatsen, ten einde onze regering en hare voorstanders dan eens van onpartijdige vreemdelingen hooren konden wat men, niet alleen in constitutioneel geregeerde maar zelfs in niet geregeerde landen, denkt over een bestuur, hetwelk, gelijk het onze, eene Maatschappij zich liet vormen in den staft, zonder waarborgen, zonder toezigt, en wier — om het zachtste woord te gebruiken — onhandig beheer, de staatsregering in het dilemma plaatsen kon: van zich met een faillieuten boedel te belasten of eene nooddriftige maatregel, de koloniale bevolking, die thans meer dan 2000 zielen bedraagt, eensklaps aan haar lot over te laten en zich door het land te laten verspreiden; dit alzoo bloot stellende aan »de ellende, de verstering der openbare orde en de misdaden, welke daaruit onmisbaar zouden voortvloeijen.»

De regering vraagt thans, ten behoeve der Maatschappij van weldadigheid:

- 1. ter leen (zoogenaamd) eene som van f125,000, even als de som van f1,175,000 welke reeds op gelijke wijze uit de koloniale geldmiddelen aan haar is verstrekt, te dienen zoo tot afbetaling van hare loopende niet rentedragende schulden, als tot uitbreiding der bronnen harer inkomsten;
- 2. eene som van f1,000,000 tot voorziening van hare behoeften over 1841;
- 3. eene som welke jaarlijks, tot dat de rentedragende schulden ten laste der gemelde Maatschappij zullen zijn afgelost, op de begroting der uitgaven voor het departement van binnenlandsche zaken worden uitgetrokken, doch in geen geval f 200,000 zal te hoven gaan.

Dit alles, behalve hetgeen door de provinciën en gemeenten wordt voldaan ter zake der, door tussenkomst van de regering, plaats hebbende opnemingen en verzorging van behoeftigen in de koloniën der Maatschappij voornoemd.

De Maatschappij voornoemd, namelijk, waarlijk, gelijk van al onze instellingen, tot wier behoud de natie zoo gezet is, — het bewonderenswaardige zoo lang werd opgevijseld, heeft, even als de regering, de Hooge, schulden op schulden gepland en bevindt zich in staat van bankroet.

Sy denkt echter onze regering, voornoemd, er niet aan om een geregeld onderzoek te laten instellen naar het gebeurde, ten einde de maatschappijmakers, behoorlijk zouden kunnen worden gestraft. — O neen: de regering weet er niets van op dan de natie maar weder te laten op-

brenge voor de schulden door de Maatschappij (waarschijnlijk zal zij na ook voortaan de »oude» Maatschappij gaan heeten) gemaakt, gelijk zij opbrengt voor de schulden gemaakt door de regering, »de oude,» wel te verstaan.

Die goede regering! — Van een ander mans leder is goed riemen snijden, zegt dan ook het oude spreekwoord; tot welks behoud, onder anderen, de natie zoo gezet is.

Men hoore de Memorie van toelichting in al hare naïveteit; 't is een primitief stuk; de kalven in het paradijs zouden niet anders hebben gesproken:

» De regering heeft, na langdurige beraadslagingen, tot het doen der voorhandene voordragt besloten, op grond harer overtuiging dat, bij » ontstentenis der aangevraagde middelen, het voortdurend bestaan der Maatschappij van weldadigheid » niet mogelijk is, en die instelling dus in dat geval » onmisbaar zou moeten faillieren; iets waarvan al » de hoogst schadelijke gevolgen vooraf onmogelijk » in al derzelve omvang berekend kunnen worden.

» Want, indien al een kapitaal van vier millioen » gulden, hetwelk onder de ingezetenen grootendeels » verloren zoude gaan, niet meer dan eene parti- » culiere onderneming, ten laste van den staft » behoef te komen, zoo spreekt het toch van zelf » dat de regering het, wat er ook gebeuren mogt, » niet op hare verantwoording zou kunnen nemen » om zoo vele gemeenten en gestichten, als welke » bepaalde contracten ter zake van kolonisten slo- » ten, den schier onoverkomelijken last eener te- » rugzending der overgeleverde menschen, zonder » vooruitzigt op restitutie van de verstrekte gelden, » op de schouders te drukken, en — wat hier voor- » waar nog zwaarder moet wegen — de koloniale » bevolking, die thans meer dan negen duizend zie- » len bedraagt, eensklaps aan haar lot over te laten » en zich door het land te laten verspreiden, daar » de ellende, de verstering der openbare orde en » de misdaden, welke daaruit onmisbaar zouden » voortvloeijen, en die niet geweerd zouden kunnen » worden, een t. j. groot kwaad zouden daarstellen » dan dat hetzelfde niet, het koste wat het wille, » zou moeten worden voorgekomen. Dat voorko- » men nu zou, vermits de koloniale middelen ter » dadelijke verzorging dier bevolking zouden behoo- » ren tot eenen faillieuten boedel, niet anders kun- » nen plaats hebben, dan door het nemen van maat- » regelen welke, hooger door den drang der » omstandigheden onvermijdelijk, vermoedelijk niet » slechts tot groote uitgaven aanleiding zouden geven, » maar ook uit een regtskundig oogpunt zeer be- » denkelyk zouden zijn, en de regering in eene » onafzienbare reeks van moeilijkheden zouden » kunnen wikkelen, welke het van overwigtig be- » lang is te verhoeden.

Te vergeefs voorzeker, zou men in de geschiedenis naar een tweede voorbeeld zoeken van eene regering die in het land eene maatschappij zich laat vormen, wier handelingen haar tot zulke beschaamende keuze noep.

Een plannenmaker vond goed berekeningen voor te stellen die gunstige resultaten belooven, en op zulke fantastische berekeningen gaat de regering,

gelijk uit de Memorie thans onbewimpeld blijkt, zonder waarborg, zonder toezigt af, gaat, als zij zich in de haar voorgespiegelde verwachtingen bedrogen ziet, miljoenen ter leen geven, en komt dan de Vertogenwoordiging aanzeggen dat de natie ten behoeve dier Maatschappij van Weldadigheid verdere lasten moet dragen, wil men »de koloniale bevolking niet eensklaps aan haar lot overlaten en zich door het land laten verspreiden.» De natie moet voorzien in het schuldenmaken der Maatschappij; »daar de ellende, de verstering der »openbare orde en de misdaden welke daaruit on- » misbaar zouden voortvloeijen, en die niet-geweerd » zouden kunnen worden, een te groot kwaad zou- » den daarstellen, dan dat hetzelfde niet, het koste » wat het wille, zou moeten worden voorgekomen.»

En het is eene regering die zoo spreekt; het is eene regering, die zich in zoodanig dilemma heeft laten plaatsen! —

Zoo werd in de eerste helft der 19de eeuw in Nederland geregeerd. Onder de »oude» regering werd dit alzoo aangevangen, onder de »nieuwe» regering, die de oude ervaren heeren ministers bleef aanhouden en er eenige nieuwe warhoofden bijvoegde, werd dit alzoo voortgezet. De nakomelingschap, dit hoorende, zou wel eens kunnen gelooven dat men haar sprookjes vertelde uit Mos- der de Gans.

» Is toen — zal dan misschien de schooljongen vragen, wanende dat men hem voor den gek houdt — » is toen ook niet de een of andere plannenmaker aan de Hooge komen vertellen dat hij eene Maatschappij van Verdediging oprigten wilde, die de regering, tegen zeer weinig kosten, onthaffen zou van de verplichting om te zorgen voor eene militaire magt? Heeft de Hooge daarop toen ook niet de oprigting van zoodanige Maatschappij toegelaten, en zorgeloos aangezien dat er zich een leger vormde buiten haar beheer, en welks eventuele niet-verzorging door die Maatschappij van Verdediging, de Regering later dwong de soldatesca in dienst te nemen; wilde men »de gewapende menigte niet eensklaps aan haar lot overlaten en zich door het land laten verspreiden?» Eilieve, mesjeu, ik bid u welke regering zou gek genoeg zijn om het aan eene particuliere onderneming over te laten, in het midden des lands koloniën van bedelaars aan te leggen en te beheeren, ten einde als de natie niet goedvindt de later daarvoor gevraagde sommen te betalen, er het land mede te overstroomen? — En de mesjeu zal geen beter antwoord weten dan »'t is toch waarlijk zoo; 't staat alles in de Spies-Courant.»

Suitenlandsche berichten.

SYRIE en EGYPTIE. Alexandrië 29 aug. Sedert tien dagen liggen er op onze reede twee Eugelsche lineschepen, Capitan en Rodney, het een van 96, het andere van 94 stukken. Hunne plotselinge verschijning, die men in verband brengt met de geeludeerde vraag betreffende het ontslag der Syrische soldaten, heeft groote opschudding geboord. Ibrahim-pacha meent er een begin van gebeurtenissen in te zien, die wellicht een aanhangsel kunnen leveren

tot die des vorigen jaars, want ook een jaar geleden verschenen er te Beyrut twee Engelsche lineschepen, gecommandeerd door *Napier*, die met dezelfde schijnbare zorgeloosheid op de reede aldaar anker wierpen, om, gelijk *Napier* toen zeide, den uitslag van den opstand in den Libanon vreedzaam mede toe te zien.

(*Allg. Z.*)

DUITSCHLAND.

Wiesbaden, 28 aug. Laatsteleden zaterdag kwam de vorst van *Metternich* met zijne familie hier door, en reed terstond verder naar *Johannisberg*. Sedert is dat oord de verzamelpplaats van veel aanzienlijke gasten geworden, onder welke wij slechts noemen den heer *v. Tatitschew*, Russischen gezant te Weenen, den graaf *Modem*, Russischen gezant te Stuttgart, graaf *Münch*, graaf *Sennst*, Oostenrijkschen gezant te 's Gravenhage, graaf *Dietrichstein*, Oostenrijkschen gezant te Brussel, graaf *Buol*, Oostenrijkschen gevolmagtigde bij de Londensche conferencie, baron *v. Neumann*, enz.

(*Pr. St. Z.*)

Köln, 28 aug. Het toppunt van het muzikale seizoen dezes jaars was zoowel in opzigt van kunst als van gewekte geestdrift het concert, laatsteleden dingsdag door *Ernst* gegeven. *Ernst* droeg zijne plegie en liet beroemde, met diepen humor besielde muziekstuk voor, waaraan hij den naam van *Carneval van Venetie* heeft gegeven; *Karl Mayer* uit St. Petersburg speelde onder anderen ook zijn groot bewonderenswaardig piano-concert met begeleiding van orkest. Onder de vroegere concerten dezer maand zijn te noemen dat der uit Italië teruggekeerde *Francilla Pizis*, dat der broeders *Batta* uit Parijs, en dat van mlle *Rudersdorff*. De vreemde lijst van gisteren behelsde 14,793 personen. Aanwezig waren er 2943.

(*Allg. Zeit.*)

PRUISSEN.

Köln, 1 sept. Gisteren avond is de koning van Hannover, die onder den naam van graaf *v. Diepholz* reist, hier aangekomen, terugkeerende uit de badplaats *Ems*. In het gevolg zijner M. bevinden zich HH. DD. de prins en prinses *Wilhelm van Salms Braunfels*, Z. Exc. de reismaarschalk opperschenker *Malotie*, die bij de vreugdeschoten eene prop tegen de hand gekregen en dienvolgens hier achtergebleven is, eenige adjudanten en de geheime kabinets-raad *v. Scheele*.

— De spoorweg van *Köln* naar *Aken* is heden plegtig geopend, onder een grooten toeloed nieuwsgierigen en salver van geschut.

(*Köln. Z.*)

ENGLAND.

Londen, 1 sept. Het nu ontbonden ministerie onder *lord Melbourne*, was den 21sten april 1835 opgetreden, en heeft dus zes jaren en ruim vier maanden het roer der zaken in handen gehad, zijnde de langste tijd na het jaar 1827, dat een en dezelfde persoon aan het hoofd van het Engelsche kabinet heeft gestaan.

— De hertog van *Sussex*, oom der koningin, heeft zijn protest tegen de jongste besluiten van het Hoogerhuis publiek doen maken. Hij betoont zich daarin een wigtig voorstander van den geheel onbelemmerden handel, vooral in die artikelen welke de eerste levensbehoeften der ingezetenen uitmaken.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 sept. De zinsueden in de bekende aanspraak van *sir E. Peel*, waarbij hij het Fransche gouvernement grooten lof toezwaait, en de noodzakelijkheid der eensgezindheid tusschen Engeland en Frankrijk betoogt, worden hier niet alleen als een waarborg voor het behoud van den vrede beschouwd, maar ook als wapen tegen de oppositie aangewend, die niet ophoudt zich te beklagen dat Frankrijk zijne achtung in Europa heeft verloren, en weldra eens moogendheid van den derden rang zal worden.

Van hinnen kant zeggen de oppositie-bladen, dat de aanstaande eerste minister van Engeland de Fransche regering slechts vleit, om haar te gemakkelijker tot ontwapening te bewegen.

— Te *Grenoble* hebben verscheiden arrestatiën plaats gehad, ten gevolge, zegt men, der ontdekking van een geheim genootschap en van verborgen wapenen.

— *Brieyon* uit *Madrid* zeggen, dat *Espanero* door ziekte verhinderd geweest is de zittingen der Cortes te sluiten. Bij het leger scheen het misnogen toe te nemen. Aller aandacht was op de onderhandelingen tusschen de regering en de afgevaardigden der Baskische provinciën gevestigd.

— Het is thans mogelijk zich een vrij nauwkeurig denkbeeld van den staat van den tegenwoordigen oogt te vormen. De voornaamste graansoorten zijn bijna overal hingengebracht; men heeft kwaliteit en kwantiteit van kuupeu onderzoeken en daaruit blijkt, dat wij een gunstig jaar hebben en dat de graanprijzen niet van

dien aard zullen zijn, dat zij op de behoeften der lagere klassen nadeelig zullen werken.

De *Revue des deux Mondes* keurt in het gevallen whig-ministerie sterk af dat het, na door het land, bij de verkiezingen, te zijn veroordeeld, niet afgetroden, maar in het parlement eens ruwe nederlaag te moeten gegaan is. » Na het verdriet des lands, had het kabinet geene andere keuze dan af te treden. De gezonde staatkunde en deszelfs eigen waardigheid schreven dit evenzeer voor. Zonder toekomst, zonder steun, zonder zedelijke kracht, kon het niets meer voor het algemeen belang, en niemand heeft recht om aan het hoofd der zaken te blijven van het oogenblik af, dat hij zich zijne onmagt niet meer ontveinzen kan. Is het dan zoo moeilijk het bewind ter geleger ure neder te leggen, en moet eene ministeriele crisis de politieke manen welke zij omwerpt, tevens verlagen? — Dit nederleggen des bewinds schijnt echter algemeen moeilijker dan het Fransche tijdschrift denkt. Ook in Nederland ziet men zulks aan de ministers der vorige regering. Wie had ooit in hoogste mate zijne toekomst verspeeld, allen steun, alle zedelijke kracht verloren, wie was door eene geheele natie ooit onbepaald en onherroepelijk veroordeeld dan zij? en nogtans ziet men hen voortdurend aan hunne portefeuilles kleven, omdat de natie er hen niet afwerpen kan, en hare vertegenwoordiging . . . zoo hemels breed van eene Britsche vertegenwoordiging verschilt; handelen kan deze, in gelooven en vertrouwen munt gene uit. » Wat hier van zij? — vervolgt de *Revue* — » de val van het Whig-ministerie is thans eene daadaak (*un fait accompli*). Het is eene gewichtige daadaak, zij verdient de ernstigste aandacht. De behoudende partij heeft eene schitterende meerderheid behaald, in weervil der vereenigde pogingen, der hardnekkigste en stoutste pogingen der kroon, der whigs en der radicalen. Ierland haat aan de Tories, Schotlands vrijzinnigheid, de belangen der fabrieksteden en der arbeidende klassen van Engeland, de invloed des hofs en der whig-aristocratie, — alles was vruchteloos, alles was onbestand tegen de kiezers. Het zou medelijdenswaardig zijn dit aan bedriegelijke streken aan onderhandsche kuiperijen, aan intrige, aan omkoopung toe te schrijven. Ongetwijfeld zijn de Engelsche verkiezingen niet vrij van smetten; meer nog: het openbaar geweten is in Engeland niet streng jegens de zonden der verkiezingen. Zij kunnen aan eenige personen te hulp komen, maar zij beslissen den algemeenen geest der verkiezingen niet. De kiezers willen betaald zijn, maar meestal door dengene dien zij kiezen zouden, bijaldien de keuze onbezoldigd ware. — Men moet her erkennen: Engeland heeft zich onder de behoudende vanen geschaard. Waarom? Is het Britsche volk dom, verdierlijkt, ongevoelig voor de groote waarheden die de tegenstanders der behoudende partij verkondigen, voor die beginselen van maatschappelijke organisatie, in wier bezit wij zijn? Geenszins. Maar er bestaat zoo veel vrijheid in Engeland, dat de ongelijkheden zeer weinig stootend zijn voor mannen, die de onmogelijkheid erkennen en zich den moed gevoelen om naar alles te dingen. — Dit wil zeggen dat de beginselen der nieuwere wereld in de denkbeelden en zeden der Engelschen slechts zeer langzaam zullen doordringen, en dat zij, waarshijnlijk, in stede van het gebouw te ondermijnen en te doen instorten, zich allengs met het maatschappelijk ligchaam zullen vereenzelvigen, en eindelijk eene hervorming zullen daarstellen, in stede van eene omwenteling. »

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 2 sept. De afdeelingen van de Tweede Kamer setten dagelijks de werkzaamheden voort. Men verwacht dat de beraadslagingen, over verschillende ahangige ontwerpen van wet, in de volgende week zullen aanvangen, en dat het ontwerp, nopens de algemeene rekenkamer, het eerst in beraadslaging zou komen. Morgen ten 2 ure zal de Kamer eene zitting houden. Vooraf zal de commissie tot de verzoekschriften bijeenkomen.

— Men verneemt dat *Z. M.* benoemd heeft tot controleur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen te *Leiden*, *L. Schuphoven*, thans controleur te *Apeldoorn*; te *Apeldoorn*, *W. H. van Diest*, thans controleur te *Bath*; en te *Bath*, *C. Sakes*, thans visiteur der in- en uitgaande regten en accijnzen te *Amsterdam*.

— De directeur-generaal van oorlog heeft ter kennis van het leger gebragt, dat *Z. M.*, ten gevolge van de deure door hem aan hoogstdenzelven voorgestelde vraag, heeft beslist, dat de officieren, buiten dienst, van parapluïen mogen gebruik maken.

Rotterdam, 3 sept. Dingsdag is alhier van *Aal* werpen gearriveerd en in het *Grand Hôtel des Pays-Bas* afgestapt de heer *E. Halphen*, adjunct-maire van *Parijs*, lid van den raad voor het bestuur der godshuizen, met eene zending van het Fransche gouvernement, om den staat der gestichten hier te lande op te nemen.

Groningen, 1 sept. Heden is alhier door de arrondissement-regtbank uitspraak gedaan in de zaak van den heer *Fels*, bij welk vonnis de vroeger tegen dien heer bij verstek uitgesprokene veroordeeling is vernietigd en *Z. Ed.* is vrijgesproken van de hem te laste gelegde beschuldiging, nadat bij de behandeling der zaak zoo wel door het publiek ministerie, bij mondeling van jonkheer *H. L. Wichers*, als door den heer *M. Schaap*, des beklagden verdediger, tot de vrijspraak was geconcludeerd; soodan wij eindelijk een einde aan eene zaak sien, welke men zoo deerlijk door vergrooten glazen heeft beschouwd. (*Tolk der Vrijheid*)

Mengelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over het wets-ontwerp tot vervroegden overgang van de uitgestelde in werkelijke rentegevende schuld.

(*Vervolg van n. 173.*)

TWEEDE AFDEELING.

Zitting van 23 augustus 1841.

Tegenwoordig de heeren: *DIJKMEESTER*, onder-voorzitter, *HOOP*, *KRIPPEST*, *VAN BLESWIJK*, *SINKS*, *DEUT*, *VESTRIJN*, *VAN TUIJLL VAN HEEZE DE LERDE*, *MICHIELS VAN VERDUIJZEN*, *VAN AKHILLARE*, voorzitter.

De Afdeeling in overweging genomen hebbende het ontwerp van wet tot vervroegden overgang van de uitgestelde in rentegevende schuld, is door één lid de aanmerking gemaakt, welke door velen is gedeeld, dat het gevolg staat B, blijkens de balans van 10 juni 1841 het massaal bedrag der uitgestelde schuld was f 803,351,40

dat volgens de memorie van toelichting pag. 2, krachtens de wet van 25 december 1824, is uitgeloot, om in te trekken van 1842—1849, een kapitaal van . . . f 40,632,000

soodat, wanneer het bedrag der over 1842—1849 uitgelote schuld . . . staand massaal bedrag wordt afgetrokken, op 1° januari 1850 onuitgeloot zou blijven f 852,719,40 en niet f 867,481,400, zoo als bij de memorie staat vermeld, en ook tot grondslag is genomen der berekening van de waarde bij staat A.

Nopens den aftrek van de som van f 14,762,000, onder de f 40,632,000 begrepen, doch welke, ten gevolge der wet van 24 december 1829, reeds is vernietigd kan men zich geen juist denkbeeld vormen.

Den aftrek op staat C, ter berekening van het kapitaal, waarvan de overgang tot werkelijke schuld werd voorgesteld, kan men billijken; maar eenmaal uitgeloot zijnde — en dit is de geheele f 40,632,000, — moet de uitgestelde schuld daarmede worden verminderd, en zij dan dat de geheele 40 millioen moet overgaan tot werkelijke schuld, het zij slechts ten deele.

Met betrekking tot het bedrag waarvan de wet uitgaat, hebben drie leden verklaard, zich daarmede niet te kunnen vereenigen. Zij konden niet toestemmen dat de beoogde maatregel gunstige resultaten opleverde, te gelijk voor de houders van het kapitaal en voor het rijk. Zij beschouwden den maatregel opdoelmatig en aanleiding gevende tot eene geheel noodige schuldvermindering van ruim 71 millioen, die een voortdurend bezwaar van nagenoeg f 1,800,000 voor de schuld zoude daarstellen, en de jaarlijkse interesten van de 2½ pct. tot het bedrag van 21 millioen zou opvoeren.

Zij oordeelden eenen inkoop en overgang van 4 millioen jaarlijks veel verkieslijker, daar, aan te vangen met het jaar 1850, gedurende eene reeks van jaren uit 100 millioen, hetwelk bij dit ontwerp tot inkoop van schuld wordt voorgesteld, en uit de zoo even vermeldde f 1,800,000 de benoedigde 4 millioen ruimeschoots zullen kunnen worden aangekocht, en het hun alzoocavaraantwoordelijk voorkomt om, reeds van nu af aan, de jaarlijkse begrooting met ruim f 200,000 te bezwaren.

Wilde men echter eene overgang van de uitgestelde schuld tot rentegevend kapitaal, waarbij het belang van het rijk gelijk met dat van de houders van de uitgestelde schuld wordt in het oog gehouden, men legge dan de tegenwoordige waarde tot grondslag en geve daarvoor 5 pct. rentende schuld. Het rijk zou dan, bij aflossing, niet meer geven dan

ontrent het bedrag van de schuld zou nominaal veel minder zijn.

De overige leden deelden dit gevoelen niet. Zij konden wel toegeven, dat er bevoegdheid bestaat tot het overgaan van de uitgestelde schuld, nadat de kans van uitloting reeds voor een tijdvak van 25 jaren was geschorst; maar zij meenden dat die uitloting zich tot de 2½ pCts. schuld moest bepalen, en dat er geene vernietiging van de uitgestelde schuld tegenoverstelling in 5 pCts. of andere schuld, kon plaats hebben. Zij zouden, zoo dit ware voorgesteld geworden, zich daartegen hebben moeten verklaren. Tegen de mogelijke prijsverbetering stond de kans van prijsvermindering over, doch in allen gevalle zou dan nog de prijsverbetering moeten worden beschouwd als een equivalent voor het verlies van de kans van uitloting.

Twee leden merkten aan, dat geheel ten onrechte van certificaten en in de premissen en in de wet zelve wordt gesproken. Het rijk kent geen andere 2½ pCts. schuld, dan zij werkelijke het zij uitgestelde, dan ingeschreven in het grootboek. Er bestonden wel certificaten, doch waren slechts aandelen in het kapitaal, ten name van de kantoren van administratie ingeschreven. Die certificaten moesten wel bij het grootboek worden gevestigd, doch dit was slechts een maatregel van voorzorg, om te voorkomen, dat die administratie-kantoren in certificaten geen grooter kapitaal uitgaven, dan waarvoor zij op het grootboek stonden ingeschreven. Deze leden verlangden, dat al hetgeen ten aanzien van de certificaten bij de wet wordt gezegd, zal worden doorgehaald, en dat de overgang van het kapitaal, door certificaten te worden bewerkstelligd, door tusschenkomst van de administratie-kantoren, zal worden bewerkstelligd.

De overige leden bleven het zeer wenschelijk achten, dat de houders der certificaten den overgang zonder die tusschenkomst konden bewerkstelligen. Wanneer het mogelijk ware, om ten aanzien van de reeds verschepen de kantoren van administratie berustende onafgemaakte interessen eenige beschikking te maken, zou het bedrag daarvan tot schuldvernietiging kunnen worden aangewend. Aan de administratie-kantoren kunnen die gelden niet toebehooren; na verloop van den termijn van verjaring zijn zij het eigendom van het rijk.

Een lid kan het niet toestemmen, dat de toezegging, bij de wet van 14 mei 1814 gedaan, doch aan latere overwegingen voorbehouden, mitgaders de daartoe gestrekte latere wetsbepalingen, geene onherroepelijke wetsbepalingen hebben daargesteld. Ten aanzien van financiële maatregelen, en vooral ten aanzien van de publieke schuld, de herroepelijkheid der wetten zoo openlijk te verkondigen, komt hem zeer bedenkelijk voor.

Art. 1. Vinden eenige leden er geen bezwaar in om de onuitgelote uitgestelde schuld te doen overgaan zonder uitloting, op de wijze bij het ontwerp voorgesteld; — anders denken vier hunner over de reeds uitgelote schuld, waarvan de overgang in de jaren 1842—1849 moet plaats hebben.

Hier toch is het niet enkel de te niet doening van een reeds gedurende 25 jaren geschorste kans, loopende over een tijdvak van meer dan 200 jaren; maar hier geldt het een verkregen recht tot overgang binnen weinige jaren; en zij betwijfelen of, op gronden van recht en billijkheid, de bevoegdheid zal kunnen worden bevozen, om de houders van dit uitgelote kapitaal, bij wijze van vervroegde voldoening, een minder kapitaal op te dringen.

Art. 2. Drie leden kunnen het niet goedkeuren, dat de kans op overgang van uitgestelde schuld en van kans-bijletten, elk op zich zelf, kan worden verdeeld, dat het kans-bijlet behoort bij de uitgestelde schuld; dat de wet het een van het ander niet kan afscheiden, en de §§ b en c moeten vervallen.

Art. 3. Twee leden vragen, wat men als het agentschap van het departement van financiën wil hebben aangemerkt? Zij kennen eene zoodanige betrekking ter afdoening van de zaken van het amortisatie-syndicaat. Zij verlangen echter dezelve bij de wet niet erkend te worden. Zij bevroeden de noodzakelijkheid der tusschenkomst van dat agentschap niet. Er ontstaat slechts meer omzigt door; de directie van het grootboek zou zelve den overgang kunnen tot stand brengen.

Art. 7. Een lid vraagt in welken zin hij het woord uitgelote moet opvatten? Wil men daardoor te kennen geven, dat er nooit weder 2½ pCts. schuld zal worden aangesteld, of bedoelt men er slechts mede, dat de kans nog niet aangeboden uitgestelde schuld niet meer kan worden overgaan? Zoo dit laatste het geval is, dan kan de kans overgaan, en of het niet raadzaam is,

aan den koning het recht voor te behouden, om in bijzondere gevallen ontheffing van deze zoo gestrengde bepaling te geven?

Art. 9. De bepalingen, in dit artikel voorkomende, als niet behoorende tot deze wet, moeten, volgens het gevoelen van de overgrootte meerderheid der afdeeling, geheel vervallen. Art 197 der grondwet beweert de jaarlijksche overweging; men kan dus niet eens voor altijd, of voor jaren lang bepalen, waaromtrent de grondwet eene jaarlijksche overweging voorschrijft. Nopens eene amortisatie-kas iets te beslissen, zoo lang die niet is daargesteld, en zoo lang niet bij de wet de vereischte verordening nopens zulk eene inrigting is voorgeschreven, beschouwt men als outijdig.

Geresumeerd den 24sten augustus 1841.

VAN AKKELAAN.

DERDE AFDEELING.

Zitting van 23 augustus 1841.

Tegenwoordig de Heeren: KROON, onder-voorzitter, HUIDKOPPER, GEVENS VAN BINSBROEK, JULIUS VAN HEEST, LUIJCK, VAN WELDEN, RENNERS, VAN DER BURG, LUYCK, voorzitter.

De afdeeling heeft hare beraadslagingen over het onderhavig ontwerp van wet doen voorafgaan van de lezing der memorie van toelichting; en dadelijk stilstaande bij de redenering, in de 3de en 4de alinea van pag. 1 vervat, is het haar, uit eene naauwkeurige inzage van de artikelen 8 en 9 der wet van den 14den mei 1814, gekleken, dat de minister in het 9de artikel een uitzigt voor de houders der uitgestelde schuld, tot hooger en meerderen overgang dan bij artikel 8 tot 4 miljoen stellig was toegezegd, gevonden heeft, hetwelk er niet in gelegen is. Wanneer men toch oplet, dat bij dit 9de artikel wel gesproken wordt van het in overweging nemen der schuld, naar aanleiding van artikel 118 der toenmalige grondwet, edoch dat er bepaaldelijk wordt bijgevoegd, dat die overweging tot doel moet hebben om te beoordeelen, of er boven de vier millioen, die naar laid van artikel 8, van de werkelijke schuld moesten gemortiseerd worden, nog meerder van die werkelijke schuld zoude kunnen worden vernietigd, en er van de uitgestelde schuld, veel min van kansbijletten, eenige melding hier in artikel 9 gemaakt wordt, in tegendeel daarenboven nog gezegd, dat die overweging zal geschieden ten einde aldus de belangen van de rentheffers van den staat des te meer te bevorderen, dan zal het wel buiten kijf zijn, dat aan de houders der uitgestelde schuld, bij de wet van 14 mei 1841, hoegenaamd geen uitzigt op eenigen meerderen overgang is geopend geworden. De minister blijft nog verder, op pag. 4 der memorie, in de 4de alinea, de uitzigten der bedoelde houders te gunstig beschouwen, wanneer hij aldaar weder spreekt van een *bijkomend uitzigt*, als het gevolg moettende zijn van art. 9 der wet van 14 mei 1814.

De afdeeling heeft zich, na deze uiteenzetting van haar gevoelen omtrent den waren zin der bewuste artikelen 8 en 9, en alvorens tot haar onderzoek van het wets-ontwerp zelf over te gaan, bezig gehouden met het bepalen harer denkbeelden op drie vraagpunten, welker beantwoording ten deze van het hoogste belang te achten is.

Het eerste betreft de kwestie, of de wetgever de bevoegdheid heeft eene conversie of overgang van schuld, als ten deze beoogd wordt, te gelasten, dan of men verplicht is zich aan de stipte en steeds voortdurende uitloting van vier millioen te houden?

Het tweede geldt de vraag, of de becijferingen, bij eene toestemmende beantwoording der eerste vraag, van het standpunt eener verplichte uitloting van vier millioen mogen uigaaan, — dan of later, meer gunstige bepalingen voor de houders der uitgestelde schuld, hier eenen beslissenden invloed moeten hebben, en een hooger standpunt voor de bedoelde becijferingen moeten doen aannemen? en

Het derde eindelijk, of de bij de berekeningen van dit ontwerp aangenomen of vastgestelde prijs van 52 pCt., wat de werkelijke schuld betreft, voor den juisten kan aangenomen worden?

De leden der afdeeling van consideratiën over deze vragen gewisseld, hebbende, bleek het dat de gevoelens bij de afdeeling verdeeld waren.

Wat de eerste vraag aangaat, waren vijf leden van oordeel, dat de wetgever alleen de bevoegdheid heeft, eene verwisseling, als ten deze beoogd wordt, te bevelen; dat hij hetzelfde recht heeft nu, in 1841, in het welbegrepen belang des vaderlands, financiële maatregelen uit te denken en te beramen, als de wetgever in 1814 bezat, om die bepalingen vast te stellen welke in de wet van 14 mei 1814 voorhanden zijn. Zij bewet

ren dat men niet met eenigen grond zeggen kan, dat hier de conditiën van een bilateraal contract zouden geschonden worden; dat in den strikten rechtskundigen zin, in 1814, zoodanig contract niet is gesloten; dat men wel, in het belang van de schatkist, zoo als het toen ongelukkigerwijze is begrepen geworden, het uitzigt op eene kansloterij heeft geopend, doch dat het altoos aan de wetgeving vrijstaat, in het belang des lands, die loterij als het ware op te heffen en te vernietigen, mits aan de belanghebbenden teruggave geschiede van de wezenlijke waarde, welke de kans heeft, die men hun in handen gegeven heeft. Deze leden gelooven dat de wetgever ook bevoegd is dit equivalent te bepalen, en dat, bij de volstreekte onmogelijkheid, welke er naar hun oordeel bestaat, om den jaarlijkschen overgang conform artikel 8 der wet van 1814 te doen plaats hebben, het als 't ware een pligt der regering en der wetgeving geworden is, naar een middel, hoewel soms moeilijk en bezwarend, uit te zien, om erger kwaad te voorkomen.

Twee andere leden, ook de hooge moeilijkheid van het vraagpunt erkennende, waren niet zoo stellig overtuigd van het recht des wetgevers om eenen zoodanigen maatregel van verplichte conversie over te gaan. Zij wilden niet beslissen of hier, naar de strikte regelen des rechts, een unilateraal of bilateraal contract zoude bestaan, doch hielden voor zeker, dat, door eene voortdurende opvolging en volbrenging der vastgestelde bepalingen, een recht voor de houders der schuld geboren was, waaraan men zich, de mogelijkheid eenigzins bestaande, behoort te houden. Zij bevoerden, dat hier ongetwijfeld eene kans aan de houders was geopend; dat eene voortdurende loterij was uitgeschreven; en het was hun nu zeer twijfelachtig of men zeggen kon en mocht, dat die loterij niet verder zoude vervolgd worden, maar daarentegen de waarde van de kansen, naar zekeren willekeurigen maatstaf berekend, zoude terug gegeven worden. Deze leden vonden echter eene verdediging voor de rechtvaardigheid van de voorgestelde financiële operatie in de volstreekte onmogelijkheid, welke ook zij erkennen moesten, om de oorspronkelijke belofte te houden, en in de dringende noodzakelijkheid, om tot het doen eener poging ter redding van onze financiën over te gaan. — De zaak was, naar het oordeel van deze leden er van vele anderen, die zich hier bijvoegden, in 1814 bedorven door de creatie van een 2½ pCts. in stede van een 5 pCts. fonds. — een maatregel welke het doen van aflossingen geheel onmogelijk heeft gemaakt, en verthus in de positie stelt om naar een groot, hoewel moeilijk, redmiddel uit te zien.

Twee leden verklarerden, zich voor als nog niet te kunnen overtuigen, dat de tegenwoordige wetgeving het recht en de bevoegdheid zoude hebben, eene verplichte conversie of overgang der uitgestelde schuld te gelasten. Zij hielden de wet van 14 mei 1814 voor eene zoodanige constitutieve bepaling omtrent het herstel der nationale schuld, zoo als het opschrift der wet ook luidt, aan welke men zich, hoe bezwarend het ook moge zijn, houden moet, zal men zich niet blootstellen aan het verwijt, van aan het gegeren woord ontzwaai geworden te zijn. Deze leden gevoelen, even sterk als de overige, het belemmerende der wet van 1814; doch kunnen de vrees niet onderdrukken dat het aannemen van het principe, dat de wetgever al de houders der geopende kansen al kunnen noodzakelijk van het loopen van die kansen afstand te doen, tegen eene door den debiteur eigendrukelijk bepaalde schadevergoeding, eenen schok aan het credit van den staat zal kunnen geven, mischien in de gevolgen schadelijker, dan de opofferingen zijn, welke men zich tot handhaving der wet van 1814 zal moeten opleggen.

Omtrent de tweede vraag, was het eenparig gevoelen der leden van de afdeeling, één uitgezonderd van de twee laatst bedoelden, die zich onbevoegd rekende hierop zijne stem uit te brengen, dat de wetgever erkend of de gebiedende noodzakelijkheid aangenomen zijnde, om tot eene conversie over te gaan, de houders der uitgestelde schuld geen recht hebben zich ten deze op andere toezeggingen te beropen, dan op die welke gevonden worden in de wet van 1814. De leden der afdeeling waren van oordeel dat, welke verhooging van uitloting, bij volgende wetten, als b. v. bij art. 18 der wet van 9 februari 1818, aan de houders der uitgestelde schuld moge toegezegd zijn, deze als slechts tijdelijke verordeningen zijn te beschouwen, en geenszins op gelijke lijn te stellen met die, bij art. 8 der wet van 14 mei 1814 beloofd; en dat mitsdien het kieszen van het standpunt eener uitloting van 4 millioen niets onbillijks voor de houders der schuld heeft.

Ook het lid, hetwelk de bevoegdheid tot het nemen van dezen maatregel wederom erkende, dat, zoo hij mag genomen worden, de vastgestelde maatstaf der berekening niemand's regten zoude krenken.

Omtrent het derde vraagpunt bestond ook weder geen eenparig gevoelen bij de leden der afdeeling. Vier leden oordeelden dat de berekende maatstaf van 52 pCt. kon en behoorde aangenomen te worden voor het geheele besp. der ongewortelcerde schuld, zoo wel voor die reeds tot 1849 uitgeloot, als voor hetgeen nog niet is uitgeloot.

Drie leden waren daarentegen van gevoelen, dat, zoo al deze maatstaf van 52 pCt. goedgekeurd kan wor-

den voor het onuitgelote bedrag der schuld, hij echter niet kon worden aangenomen voor het reeds uitgelote, waaromtrent, naar hun oordeel, de bonders een geheel ander recht en aanspraak bezaten, zij beschouwden derzelver uitgelote stukken als niet vatbaar voor een zuivere waarde-berekening. Een hanner wilde de verwisseling dezer uitgelote stukken dedelijk in 5 pCts. inschrijvingen zien geschieden, tot vermindering van het nominaal bedrag der schuld, terwijl hem in het algemeen eene conversie van al de uitgestelde schuld, naar de beurswaarde gerekend, in 5 pCts. fondsen, beter en nuttiger voorkwam. Een der eerst behoevende leden gevoelde ook dat er een onderscheid te maken is tusschen de uitgelote en nog onuitgelote schuld; doch hij moest erkennen voor de moeijelijkheid eener geheel zuivere en billijke splitsing terug te deinzen.

De twee leden, die de eerste vraag ontkennend beantwoordden, verklaarden op deze derde vraag geen bepaald gevoelen te kunnen uiten.

Hierna is de afdeeling tot de artikelen des ontwerps overgegaan.

Art. 1. Vier leden hadden op dit artikel niets aan te merken: drie waren, in verband met hun gevoelen, bij de tweede vraag geuit, van oordeel, dat deze conversie of overgang bij twee afzonderlijke wetten zal moeten worden voorgeschreven. Van dezen zal de eene de verwisseling der onuitgelote uitgestelde schuld, en de andere de verwisseling der reeds uitgelote, moeten vaststellen en regelen. Dat de becijfering dan eenigzins andere uitkomsten geven zal, spreekt van zelf; een dezer leden drong nader zijn gevoelen aan, dat men alles, het uitgelote zoo wel als het onuitgelote, naar beursprijs tot geldswaarde behoort te brengen, en in 5 pCts. werkelijke schuld doen overgaan, dan voor altoos het 2½ pCts. grootboek der werkelijke schuld gesloten houdende.

De twee leden, die het principe des maatregels niet konden beamen, hielden zich onbetroefd dit artikel te beoordeelen.

Art. 2. L. Eenige leden vragen, op welken grond de berekening van f. 18 voor de waarde van f. 1000 aan uitgestelde schuld, en van f. 50 voor een geheel kansbiljet hier is aangenomen. (Het vervolg hierna.)

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 27 augustus tot en met 3 september.

Gehuwd: R. Bemener met C. H. Lumkeman. — P. Herbers met H. Verburg. — G. Otterlo met W. A. Thijsskens. — W. van der Teems met T. Nispen. — G. van Es met M. Magendans. — J. H. Scheurink met A. Kienen.

Bevallen: E. Flipsen, geb. Schuurman, Z. — G. Rikken, geb. Mom, D. — J. Hoffs, geb. Schaapsmeders, D. — J. E. Baars, geb. Wolters, D. — B. Reijken, geb. Mekking, Z. — H. Tijssen, geb. Hendriks, Z. — H. Evers, geb. Glimmerveen, D. — J. Moes, geb. van Geijn, Z. — G. Sanders, geb. van den Brink, Z. — J. van Brakel, geb. Jansen, Z. — J. Bles, weduwe van D. Loef, D.

Overleden: C. Lukassen, echtgenoot van W. van VVijk, 35 j. — P. de Laat, 3 j. 5 m. — Doodgeb. Z. van M. Degen, en H. Traag. — J. Evers, huisvrouw van G. Daalen, 64 j. — M. van Oest, echtgenoot van W. Selders, 34 j. — G. van Kuijk, weduwe van A. J. Zonne, 41 j. — J. H. Vrijdag, weduwnaar van W. Bosman, 78 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. H. Kok met J. C. Rossa. — L. Pauwels met W. Smits.

Bevallen: E. Jansen, geb. Hendriks, Z. — P. Cloosterman, geb. Jansen, D. — M. Arens, geb. Jansen, D. — M. W. Hageman, geb. Voets, Z. — J. Auwerda, geb. Derksen, Z. — M. Broekman, geb. Hendriks, Z. — M. van den Hoff, geb. Peters van Nassouw, D. — E. Mulder, geb. Voisin, Z. — M. E. Hulskens, geb. Gallé, D. — W. Jansen, geb. Claassen, D. — H. Bouwman, geb. Sappers, Z. — J. van Heumen, geb. Janssen, D. — C. van Eijkelen, geb. Koppel, Z.

Overleden: J. Blok, 63 j. — H. Rohbers, 15 m. — J. Cuijpers, 11 m. — W. T. G. Flomzinks, 10 m. — F. W. C. T. Schreij, 3 m. — J. van Dooren, 84 j. — C. de Man, 23 j. — Doodgeb. D. van... Arends en B. Lijntsen, — C. Blans, 19 j. — H. Broekman, 2 j. — Doodgeb. D. van... Hertzog en P. Linders.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: J. Bartels met H. F. J. Hogenkamp. — D. Weda met P. Kivee.

Bevallen: H. Ruijsink, geb. Garsten, Z. — H. W. Morraan, D. — A. A. Brouwer, geb. Peppenkamp, Z. — J. W. Vals, geb. Baanders, D. — E. van Lelijveld, geb. van Lelijveld van Cingelshouek, Z. — H. Berendsen, geb. Wagenvoort, Z.

Overleden: J. W. Wéverink, 8 d. — H. Beekhof, 52 j.

TE TIEL:

Gehuwd: G. van den Heuvel met D. Hengers. — S. van Uiter met G. Koeman. — T. van den Heuvel met J. de Jongh.

Bevallen: J. W. van Upen, geh. van Meerten, D. — M. Schepers, geb. van Ham, Z. — G. M. van den Heuvel, geb. de Ven, D.

Overleden: J. van Manen, 47 j. — M. B. J. Ne... 6 m. — M. van Welie, 43 j. — D. Arnold, 1 j.

Advertentiën.

Ondertrouwd: Mr. J. C. VAN PELT, en A. S. C. HOLL. den 3den September 1841.

+++ De Lessen aan het STEDELIJKE INSTITUUT, te ZUTPHEN, zullen, op den 6den September 1841, weder aanvagen. De Fransche, Engelsche en Duitsche taal, alsmede de Algemeene Geschiedenis en Fabelleer worden door den Heer L. A. HISSINK, en de Hollandsche taal, met alle andere wetenschappen, door den Heer G. NUIJSINK, onderwezen. — Bij den Ondergeteekende is er gelegenheid ter plaatsing van eenige KOSTLEERLINGEN. Hierop reflecterende wordt men verzocht zich te verzoegen bij den Instituuteur. Zutphen, den 25sten Augustus 1841. L. A. HISSINK.

Uit de hand te koop:

Een ruim en gemakkelijk ingerigt KARRETJE op 4 Veeeren, met nederlandsche KAP, en ijzeren, op alle sporen verkeer, AS, alsmede eene CARICLE. — Een en ander te bevragen bij TERHORST, Zetelmaker in de Kortestraat alhier. — Brieven franco.

+++ Een gehuwde TUINMAN, zonder kinderen, van de gereformeerde godsdienst, zijn vak grondig verstaande, zoo wel om op een groot als klein Landgoed werkzaam te kunnen zijn, wenschte gaarne tegen October of November geplaatst te zijn. — Te bevragen onder letter B., brieven franco, bij den Boekdrukker C. A. THIEME te Arnhem.

+++ A. DE MILLY & COMP., Gebreveteerde Fabrickanten van BOUGIES DE L'ETOILE, Rue St. Denis N. 4, te Parijs, berigten het geëerde publiek van Gelderland, dat hun eenigst DEPÔT VAN BOUGIES DE L'ETOILE voor Gelderland, sedert twee jaren gevestigd is bij den Heer S. L. JACOBS, in het Galanterie-Magazijn te Arnhem, voor welks deugdelijkheid wij instaan. Tot voorkoming van bedrog hebben wij op ieder pak een wapen der echtheid gedaan. De prijzen zijn even als te Parijs gesteld.

VERLOREN:

Op den weg tusschen Velp en den Tol bij Klarenbeek, een GOUDEN ARMBAND. Die eerlijke vinder, die denzelfen terug bezorgt bij den Uitgever dezer Courant, zal de HELFT DER WAARDE tot belooning ontvangen.

J. S. DOUGLAS'S,

KOKOSNOOT-OLIJ-SODA ZEEP, is door derzelver voortreffelijke samenstelling en meer en meer bekend wordende voordeelige uitwerking, de Liefdelingszeep geworden van allen die eenige zorg dragen voor de gezondheid der Huid.

Door het gebruik derzelve wordt de geragelde uitwaseming besorderd en de frische jeugdige liat onderhouden.

Deze Zeep heeft in Duitschland, door hare veelvuldige goede eigenschappen, zich den welverdienden naam verworven van

SCHOONHEIDSMIDDEL.

Zij neemt alle ongemakken der huid weg, vermindert de onaangename vochtigheid van zweeterige handen zonder de gezondheid te beaedeelen. Uitslag, Brandrigheid, Sproeten verdwijnen, als men zich dagelijks daarmede wascht.

Voor den Huiduitslag wordt zij door de beroemde Geneesheeren Dr. O. W. HUPELLAND, Dr. C. F. J. GRÄFFE en Dr. SCHMEISSER aanbevolen.

Depôts.

- Amsterdam, Verkoophuis, Vijgendam, N. 31.
- Amsterdam, Koninklijk Magazijn Nieuwendijk, N. 228.
- Amsterdam, M. J. VAN DER WOUDE.
- Amsterdam, M. J. VAN DER WOUDE.
- Breda, J. A. POL EN ZONN.
- Bosch, J. J. VAN DUURB.
- Deventer, M. J. VAN TIKKEL.
- Dordrecht, A. STENPERS EN ZONN.
- Franker, E. BRACER.
- Gorcum, Meij. Geusters VEIJERS.
- Groningen, de Heer C. RINKERS.
- Haag (den), J. BISSBURG.
- Haarlem, G. LARSEN.
- Haarlem, J. VAN MILLIGER.
- Kampen, Meij. de Wed. M. VOOGT.
- Leeuwarden, de Heer A. MARTINI.
- Leyden, M. J. VAN TIKKEL.
- Middelburg, M. J. VAN DER VELDE.
- Nijmegen, J. J. HASPELS.
- Rotterdam, VAN VIER.
- Tiel, W. VAN ROSSUM.
- Utrecht, J. H. BELMEL.
- Zwolle, W. ULDERING, JR.
- Zwolle, K. M. VAN DAM.
- Zwolle, M. TACHIS.

L. OBERWARH & COMP. van Parijs, bij den Heer BERT, op de Grootte Markt te Arnhem, gelogeerd, zullen, op staanden Maandag, een groote partij MOEGEDEREN, SHWALS op nieuw ontvangen en uitgekapt hebben, en tot buitengewone lage prijzen UITVEKOOPEN.

Door W. E. J. TJEENK WILLEN te Zwolle, is uitgegeven en verzonden:

BIJDRAGE, TER BEGELIJS VAN HET **BEHEER DER DIJK- EN POLDER-BESTUREN** EN VAN DE **CONFLICTEN VAN ATTRIBUTIE,** DOOR **Mr. G. van Sonsbeeck,** Raadsheer in het Provinciaal Geregisthof van Overijssel. Prijs 90 cent.

Bij J. OOMKENS, te Groningen, is uitgegeven en wordt met succes gedabiteerd:

Dr. S. J. GALAMA, Verhandeling over MOEDERKOORN, deszelfs hoedanigheden, zaken, waren aard, uitwerkselen op Dieren en het Menschelijk Ligchaam in den gezonden toestand, alsmede deszelfs werkingen als geneesmiddel. 8vo. a. Daar deze ziekelijke aandoening zich dezer dagen wederom in sommige streken bij het graan schijnt te vertoopen kan de aanbeveling van dit belangrijk werk thans niet ongepast worden geacht.

D. R. VAN WERMESKEREN, te Tiel, geeft heden uit, en heeft verzonden:

- I. P. VAN DER WILLIGEN, Verhandeling behelzende naauwkeurig onderzoek naar de Levenswijze der Bijbels, gaangaande den staat der Ziele tusschen den dood en de wederopstanding der Ligchaamen. 2de Druk. Bekroond met den gouden eereprijs van het Haagsche Genootschap tot verdediging van de Christelijke Godsdienst.
- II. P. VAN DER WILLIGEN, Verhandeling over de waardij der wetenschappen in een volgend leven.

ANTWOORD OP DE VRAAG:

Is er grond om te gelooven, dat de in dit leven beoefende wetenschappen ook in het toekomstige leven, vermeerdering van den gelukstaat der gezaligden kunnen dienen? Zoo ja, welke zijn dan de wetenschappen, waarop de mensch naast God en de dienst zich in dit leven vooral behoort toe te leggen, om van derzelver aanvankelijke kennis ook de gene zijde van het graf de zaligste gevolgen te kunnen hopen? Aan hetwelk den gouden eereprijs, door het Zeeuwse Genootschap der Wetenschappen is toegekend. f. 1.000 druk.

GROOT NEDERLANDSCH **CIRQUEROYAL,** Onder Directie van **J. FOURAUZ,** IN DE MANEGE OP HET KONINGSPLEIN TE ARNHEM.

Op Zaterdag den 4den September 1841. Precies des avonds ten half acht ure.

LUISTERRIJKE VOORSTELLING. VOOR DE EERSTE MAAL: **LORD COCKBURN EN DESZELFS ZONN JAMES** OF **DE LES IN HEE VOLTIJGERE,** Vrolijke Voorstelling. VOOR DE EERSTE MAAL!

De Wanhoop van een Griek in deszelfs overwinning bij Samos, Uitgevoerd door de Heeren Werdiere en François op ons geadelde Paarden **ONDERSCHIEDENE BUITENGEWONE KUNSTVERRIGTINGEN.** gevolgd door de:

ILLUMINATIE-SPRONG, Voor te stellen door den Heer Winkler. **De Koninklijke Post met 7 Paarden,**

Uitgevoerd door den Directeur J. Fourauz. Verwacht op Zondag den 5den en Maandag den 6den September luisterrijke Voorstellingen.

PRIJZEN DER PLAATSEN: Eerste Rang f. 0.99; Tweede Rang f. 0.60; Derde Rang f. 0.40.

De Directeur zal alles aanwenden en geen spaarzaamheid maken, om deze Voorstellingen allen luisterrijk te zetten, weshalve hij zich durft vleijen met een talrijke bezoek vereerd te worden.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.